

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0506
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0009/A

Verzoekende partijen

1. de heer **Kristof STERCKX**
2. mevrouw **Isabelle SEYSSENS**
3. de heer **Eddy PIUS**
4. mevrouw **Yveline LECHANTRE**
5. de heer **Kurt TEMMERMAN**
6. mevrouw **Ann BRACKE**
7. mevrouw **Nadine VANDERHAEGHEN**
8. de heer **Sevdet CAN**
9. mevrouw **Heidi VAN THORRE**
10. de heer **Dimitri VERBRUGGEN**
11. mevrouw **Nathalie CORRYN**
12. de heer **Gerrit THIENPONT**
13. mevrouw **Anita TOSSYN**
14. de heer **Gilbert STEENS**
15. mevrouw **Annik DE WISPELAERE**
16. de heer **Danny MUL**
17. mevrouw **Els DE VOGELAERE**
18. de heer **Ronny DUCOFFRE**
19. mevrouw **Isabelle DEWILDE**
20. de heer **Wouter COLPAERT**
21. mevrouw **Inge VAN COPPENOLE**
22. de heer **Jean-Claude VAN ALBOOM**
23. mevrouw **Carmen BONNE**
24. mevrouw **Marleen DHONDT**
25. de heer **Tom PEETERS**
26. mevrouw **Nina VANDELEENE**
27. de heer **Gilbert VANDAMME**
28. de heer **Tom WILLOCQ**
29. mevrouw **Petra DU PONT**
30. de heer **Jurgen VAN DEN KERKHOVE**
31. mevrouw **Evelyne VANDEN BROECKE**
32. mevrouw **Mieke WYCKSTANDT**
33. de heer **Yvan NOLMANS**
34. mevrouw **Manuella COENE**

vertegenwoordigd door advocaat Chantal DE RYCKE, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9030 GENT-MARIAKERKE,
Molenwalstraat 43

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

Tussenkommende partijen

1. de heer **Klaas LIEVENS**
2. mevrouw **Joke BOLLE**

vertegenwoordigd door advocaat Gilles DEWULF, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, p.a Bennesteeg
51/301

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 7 september 2015 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 16 juli 2015.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 26 maart 2015 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent verleende op 26 maart 2015 aan tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor het verbouwen van een rijwoning op een perceel gelegen te 9030 Mariakerke, Gérard Willemotlaan 25, met als kadastrale omschrijving afdeling 29, sectie A, nummer 606.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Tussenkomende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 26 februari 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat tussenkomende partijen met een beschikking van 14 maart 2016 toe in de debatten.

2.

Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Tussenkomende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in. Verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 maart 2017.

Voorafgaand aan de zitting stelt de kamervoorzitter partijen met twee afzonderlijke mailberichten van 21 maart 2017 in kennis van het feit dat er op de zitting respectievelijk aan verzoekende partijen en aan tussenkomende partijen (ambtshalve) nadere verduidelijking zal worden gevraagd met betrekking tot (de tijdigheid van) de betaling van het rolrecht, teneinde partijen toe te laten hieromtrent alvast standpunt in te nemen.

Advocaat Chantal DE RYCKE voert het woord voor verzoekende partijen. Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor verwerende partij. Tussenkomende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

Tussenkomen de partijen dienen op 2 februari 2015 (datum van het ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een rijwoning”*.

2.

Het perceel ligt volgens het gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Grootstedelijk Gebied Gent’, definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 16 december 2005, waarin de gewestplanbestemming wordt behouden.

3.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 6 maart 2015 gunstig:

“ ...

De verbouwingen situeren zich achteraan de woning waardoor voorliggende aanvraag het straatbeeld niet wijzigt.

Het maken van de deuropening in de tuinmuur grenzend aan een kleine groenzone met lage beplanting in de Wolstraat kan worden toegestaan. De afmetingen van de deuropening zijn aanvaardbaar, gezien de deur voldoende breed is om fiets en voetgangersverkeer mogelijk te maken, doch niet geschikt is voor gemotoriseerd verkeer .

Gemotoriseerd verkeer kan niet worden toegelaten gezien de deur uitgeeft op een groenzone

De deur moet volledig binnen de rooilijn open en dicht draaien .

Omwille van voormelde redenen kan de aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard .

...”

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 26 maart 2015 aan tussenkomen de partijen een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden, waarbij zij zich integraal aansluit bij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

4.

Tegen deze beslissing tekenen verzoekende partijen op 19 juni 2015 administratief beroep aan bij verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 juli 2015 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 14 juli 2015, waarbij verzoekende partijen enkel worden gehoord door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, verklaart verwerende partij het administratief beroep op 16 juli 2015 onontvankelijk:

“ ...

dat werd gevraagd om gehoord te worden, bijgevolg werden alle partijen uitgenodigd; Gehoord in zitting van dinsdag 14 juli 2015; in aanwezigheid van de heer Jan Allaert, provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, gemachtigd door de deputatie;

... ”

De juridische aspecten

*Ingevolge artikel 4.7.21, §3 VCRO dient het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld te worden binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat: ...
3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na de startdatum van de aanplakking.*

De beslissing werd op woensdag 1 april 2015 aangeplakt. De aanplakking werd door de stad vastgesteld en gedocumenteerd met een foto.

De termijn waarbinnen derden beroep konden instellen eindigde op zaterdag 2 mei 2015, aangezien op de dertigste dag, 1 mei, geen aangetekende zendingen konden worden verstuurd.

Het door de derden op vrijdag 19 juni 2015 ingesteld beroep werd dus laattijdig ingesteld en werd dan ook niet conform de geldende decretale vereisten ingesteld.

Het derdenberoep dient derhalve als onontvankelijk te worden verworpen.

De argumentatie van appellanten dat de aanplakking volgens hen niet op de juiste plek gebeurde, en dat de aanplakking niet goed zichtbaar was vanaf de rijbaan of het fietspad door de aanwezigheid van een werfcontainer, is niet van die aard dat het de laattijdigheid van het beroep kan verschonen.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

Artikel 21 DBRC-decreet luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“§1. ...

Het rolrecht dat verschuldigd is per tussenkomende partij, bedraagt 100 euro, ongeacht of de tussenkomst geldt voor de vordering tot schorsing of de vordering tot vernietiging.

...

§5. De griffier brengt de ... tussenkomende partij schriftelijk op de hoogte van het verschuldigde bedrag of de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht.

De storting gebeurt binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van de beveiligde zending, vermeld in het eerste lid.

...

Als het bedrag niet binnen de termijn, vermeld in het tweede lid, is gestort door de tussenkomende partij, wordt het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk verklaard.

De niet-tijdige betaling kan niet worden geregulariseerd.

...”

2.

Tussenkomende partijen worden met een aangetekende brief van de Raad van 15 maart 2016 in kennis gesteld van de beschikking van 14 maart 2016, evenals van de mogelijkheid om een schriftelijke uiteenzetting in te dienen overeenkomstig artikel 75, §1 Procedurebesluit. In hetzelfde schrijven wordt hen gemeld dat “*elke tussenkomende partij een rolrecht is verschuldigd van 100 euro, met toepassing van artikel 21, §1, derde lid DBRC-decreet*”, dat “*binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van deze brief, moet gestort worden*”, waarbij uitdrukkelijk wordt gewezen op de vaststelling dat “*indien het rolrecht niet binnen voormelde termijn is betaald, het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk wordt*

verklaard, met toepassing van artikel 21, §5 DBRC-decreet”, terwijl “de niet-tijdige betaling niet kan worden geregulariseerd”. Tussenkomen partijen na om het door hen verschuldigde rolrecht (tijdig) te betalen.

3.

Het wordt door partijen niet betwist dat het in het kader van het tijdig ingediende verzoek tot tussenkomst verschuldigde rolrecht niet werd gestort. Gelet op het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, wordt aan tussenkomen partijen de mogelijkheid geboden om toelichting te geven over de reden van de niet (tijdige) betaling van het rolrecht, en te duiden waarom deze (gebeurlijke) reden overmacht of onoverwinnelijke dwaling uitmaakt. Zij worden daartoe voorafgaand aan de zitting met een mailbericht van 21 maart 2017 in kennis gesteld “*van het feit dat er op de zitting (ambtshalve) nadere verduidelijking zal worden gevraagd met betrekking tot (de tijdigheid van) de betaling van het rolrecht*”, teneinde hieromtrent alvast standpunt te kunnen innemen. Tussenkomen partijen laten in het kader van de zitting evenwel na om dergelijke reden naar voor te brengen.

Gelet op deze vaststelling is de Raad verplicht om het verzoek tot tussenkomst van tussenkomen partijen overeenkomstig artikel 21, §5 DBRC-decreet onontvankelijk te verklaren wegens de ontstentenis van storting van het rolrecht.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de betaling van het rolrecht

1.

Artikel 21 DBRC-decreet luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“§1. Het rolrecht dat verschuldigd is per verzoekende partij bij het indienen van een verzoekschrift tot vernietiging, bedraagt 175 euro.

...

§5. De griffier brengt de verzoekende partij ... schriftelijk op de hoogte van het verschuldigde bedrag of de beslissing over de vrijstelling van de betaling van het rolrecht.

De storting gebeurt binnen een termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van de beveiligde zending, vermeld in het eerste lid.

Als het bedrag niet binnen de termijn, vermeld in het tweede lid, is gestort door de verzoekende partij, wordt het beroep niet-ontvankelijk verklaard.

...

De niet-tijdige betaling kan niet worden geregulariseerd.

...”

2.

Verzoekende partijen worden met een aangetekende brief van de Raad van 17 november 2015 in kennis gesteld van de ontvangst van hun verzoekschrift en uitgenodigd tot de betaling van het rolrecht. Er wordt hen gemeld dat “*elke verzoekende partij een rolrecht is verschuldigd van 175 euro, met toepassing van artikel 21, §1, eerste lid DBRC-decreet*”, dat “*binnen een vervaltermijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de betekening van deze brief, moet gestort worden*”, waarbij uitdrukkelijk wordt gewezen op de vaststelling dat “*indien het rolrecht niet binnen voormelde termijn is betaald, het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk wordt verklaard, met toepassing van artikel 21, §5 DBRC-decreet*”, terwijl “*de niet-tijdige betaling niet kan worden geregulariseerd*”. Verzoekende partijen betalen slechts 3.150 euro van het door hen

verschuldigde totaalbedrag van 5.950 euro, met name 350 euro op 30 november 2015 door derde en vierde verzoekende partij in persoon en 2.800 euro op 1 december 2015 door hun raadsman, die op de zitting meedeelt namens welke verzoekende partijen er rolrecht werd betaald.

3.

Het wordt door partijen niet betwist dat het in het kader van het ingediende verzoek tot vernietiging verschuldigde rolrecht (volgens hun raadsman) slechts werd gestort door/namens derde, vierde, tiende, elfde, twaalfde, dertiende, veertiende, vijftiende, zestiende, zeventiende, achttiende, negentiende, twintigste, éénnentwintigste, vijfentwintigste, zevenentwintigste, dertigste en éénendertigste verzoekende partij. Gelet op het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, wordt aan de overige verzoekende partijen de mogelijkheid geboden om toelichting te geven over de reden van de niet (tijdig) betaling van het rolrecht, en te duiden waarom deze (gebeurlijke) reden overmacht of onoverwinnelijke dwaling uitmaakt. Zij worden daartoe voorafgaand aan de zitting met een mailbericht van 21 maart 2017 in kennis gesteld *“van het feit dat er op de zitting (ambtshalve) nadere verduidelijking zal worden gevraagd met betrekking tot de betaling van het rolrecht”*, teneinde hieromtrent alvast standpunt te kunnen innemen. Verzoekende partijen die het rolrecht niet (tijdig) stortten laten in het kader van de zitting evenwel na om dergelijke reden naar voor te brengen.

Gelet op deze vaststelling is de Raad verplicht om het beroep in hoofde van eerste, tweede, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende, tweeëntwintigste, drieëntwintigste, vierentwintigste, zesentwintigste, achtentwintigste, negenentwintigste, tweeëndertigste, drieëndertigste en vierendertigste verzoekende partij onontvankelijk te verklaren wegens de niet-betaling van het verschuldigde rolrecht.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid en de regelmatigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig werd ingesteld. Er worden terzake geen excepties opgeworpen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van verzoekende partijen en het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partijen omschrijven hun belang als volgt:

“ ...

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de gemene scheidingsmuur waarvoor de vergunning tot het maken van een deuropening wordt verleend, deel uitmaakt van een behoorlijk vergunde niet-vervallen verkaveling waarvan verzoekers allemaal de bewoners zijn .

In hun beroepschrift hebben verzoekende partijen reeds omstandig uiteengezet welke hinder en nadelen zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondervinden .

Uit de dossierstukken blijkt overigens dat verzoekende partijen een rechtstreeks zicht hebben op de vergunde deuropening, zowel vanuit hun woning als vanuit hun tuinzone.

Verzoekende partijen beschikken alsdan over het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO .

... ”

Verzoekende partijen voegen hieraan in hun wederantwoordnota nog het volgende toe:

“ ...

Voorliggende onontvankelijkheidsbeslissing is zonder meer genomen met miskennen van de substantiële en decretaal omschreven vormen aangaande het hoorrecht: meer bepaald op grond van een hoorzitting waarop geen enkel lid van de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen aanwezig was .

In casu werden verzoekers gehoord door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, de heer Jan Allaert .

Louter en alleen al om die reden beschikken verzoekers over het vereiste procedureel belang om tegen de bestreden beslissing in rechte op te komen .

Desalniettemin werpt verwerende partij op dat het verzoekschrift onontvankelijk zou zijn bij gebrek aan concrete omschrijving van de aard en de omvang van de hinder of nadelen.

Verwerende partij betwist niet dat de gemene scheidingsmuur waarin de deuropening wordt gemaakt, deel uitmaakt van een behoorlijk vergunde niet-vervallen verkaveling waarvan verzoekers allemaal de bewoners zijn .

Daar waar in het initiële verkavelingsplan de authentieke rode bakstenen fabrieksmuren op de perceelgrens intact dienen te blijven, kan het maken van toegangswegen in de scheidingsmuur bezwaarlijk als conform worden bestempeld. (st 9)

De inplanting van de woningen werd op zodanige manier geconcipieerd dat alle bewoners rechtstreeks zicht hebben op het grasveld en op de groenblijvende heesters ter hoogte van de bakstenen muur, en dit zowel vanuit de woonkamer, de vertrekken op de 1^e verdieping, als de voortuin. (st 9 plan)

Naast de rechtstreekse zintuigelijke hinder voor verzoekers zal het maken van de deuropening onvermijdelijk voor rechtstreekse inkijk op de percelen van de verkaveling zorgen.

Het privacyverlies zal alleen maar toenemen nu op 12 november 2015 ook aan de bewoners van de Gerard Willemotlaan nr. 27 (perceel 606/b2) een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor het plaatsen van een deur in een berging. (st 30)

In werkelijkheid gaat het opnieuw over het maken van een toegangsdeur in de gemeenschappelijke muur.

De tweede vergunde deuropening situeert zich onmiddellijk aan de oprijlaan en de inkomdeuren van de woningen Wolstraat nr 8 en 9 (loten 11 en 12) (st 9)

Verzoekers hebben al dienen vast te stellen dat de familie El Hardouzi met hun wagen en aanhangwagen ter hoogte van de oprijlaan stationeren om allerlei bouwafval op te laden .

Hierbij rijden zij de aanhangwagen tot tegen de muur om vervolgens het afval van in hun tuin over de muur in de aanhangwagen te gooien .

Niet alleen worden de garages van de woningen Wolstraat aan de nr. 8 en 9 ontoegankelijk voor de bewoners, bovendien ligt de oprijlaan bezaaid met achtergelaten afval en puin .

Zoals verzoekende partijen ab initio omstandig in het initieel beroepsschrift hebben uiteengezet, wordt de doorgang langs de achtertuin niet enkel voor fietsen gebruikt maar ook voor het transport van allerhande zaken .

De door verzoekende partijen opgesomde hinder en nadelen zijn nog steeds voldoende persoonlijk, direct en actueel .

Besluit : verzoekende partijen beschikken aldus over het rechtens vereiste belang conform artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO.

...”

2.

Verwerende partij betwist in haar antwoordnota het belang van verzoekende partijen:

“ ...

De verzoekers beweren allen een beroep voor uw Raad te kunnen instellen als “natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing ...” in de zin van artikel 4.8.11 §1, eerste lid, 3° VCRO.

De verzoekende partijen laten echter na om concreet uiteen te zetten welke hinder of nadelen zij zouden kunnen ondervinden door de vergunningsbeslissing.

Het volstaat niet dat de verzoekers verwijzen naar een eventuele uiteenzetting in hun beroepsschrift voor de deputatie. Het is immers niet de taak van uw Raad om de stukken zelf te onderzoeken op het mogelijke belang van een partij bij een vernietigingsberoep voor uw Raad.

Voorts is het gegeven dat de verzoekers ‘rechtstreeks zicht hebben op de vergunde deuropening’ een zuiver ruimtelijk feit, dat niets zegt over eventuele hinder of nadelen. Concrete hinder of nadelen worden door de verzoekers dan ook niet geformuleerd, evenmin wordt de aard of de omvang ervan geduid, net zomin als er een (on)rechtstreeks causaal verband wordt aangetoond tussen de uitvoering van de vergunningsbeslissing en de vermeende hinder of nadelen. ...

Minstens wordt niet aangetoond dat alle verzoekende partijen deze vermeende hinder of nadelen zouden lijden.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.2, 1° VCRO luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“De Raad doet als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten, uitspraak over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van:

1° vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning;”

De decreetgever overweegt in de memorie van toelichting bij voormeld artikel (Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570) het volgende:

“De term ‘vergunningsbeslissingen’ heeft betrekking op krachtens het DRO (heden: de VCRO) genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Niet enkel de toekenning of de

weigering van een vergunning valt onder het begrip, maar ook bvb. het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep.”

Het wordt door partijen niet betwist dat het administratief beroep van verzoekende partijen van 19 juni 2015 door verwerende partij onontvankelijk werd verklaard. Dit betreft een voor de Raad aanvechtbare ‘vergunningsbeslissing’.

2.

Hoewel het enkele feit dat verwerende partij het administratief beroep van verzoekende partijen onontvankelijk verklaarde wegens laattijdigheid niet noodzakelijk impliceert dat verzoekende partijen automatisch het rechtens vereiste belang hebben bij een jurisdictioneel beroep bij de Raad, beschikken zij *in casu* over het decretaal vereiste belang om de voor hen nadelige beslissing aan te vechten, waarbij hun belang noodzakelijk is beperkt tot de vraag of hun administratief beroep door verwerende partij al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid.

Hieraan wordt *in casu* geen afbreuk gedaan door de door verwerende partij aangevoerde ontstentenis van een afdoende uiteenzetting in het verzoekschrift inzake de concrete hinder of nadelen die verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De Raad oordeelt op basis van het verzoekschrift dat verzoekende partijen afdoende aannemelijk maken dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Zij wijzen daarin met name op het feit “*dat de gemene scheidingsmuur waarvoor de vergunning tot het maken van een deuropening wordt verleend, deel uitmaakt van een behoorlijk vergunde niet-vervallen verkaveling waarvan verzoekers allemaal de bewoners zijn*”, en dat zij “*een rechtstreeks zicht hebben op de vergunde deuropening, zowel vanuit hun woning als vanuit hun tuinzone*”, terwijl deze gegevens (inzonderheid het gemeen karakter van de betreffende muur) door verwerende partij niet concreet worden betwist. Bovendien werd door verwerende partij overeenkomstig de bestreden beslissing nooit betwist dat verzoekende partijen derden zijn die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing, terwijl de belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.11, §1, lid 1, 3° VCRO dezelfde categorie betreft als de belanghebbenden in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, en de aard van de aannemelijk te maken hinder en nadelen als gevolg van de bestreden beslissing (waarin wordt geoordeeld dat de vergunningsbeslissing in eerste aanleg haar rechtskracht herneemt) om jurisdictioneel beroep te kunnen instellen bij de Raad dezelfde is als deze van de vergunningsbeslissing in eerste aanleg om georganiseerd administratief beroep te kunnen instellen bij verwerende partij.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partijen roepen de schending in van “*artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO juncto artikel 57, §1, tweede lid van het provinciedecreet van 9 december 2005 juncto het zorgvuldigheidsbeginsel*”. Zij lichten het middel toe als volgt:

“ ...

De bestreden beslissing is genomen op grond van de hoorzitting dd. 14 juli 2015 waarop geen enkel lid van de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen aanwezig was.

Nochtans stelt artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO ...

Het horen van partijen kan volgens artikel 57, §1, tweede lid van het provinciedecreet van 9 december 2005 gedelegeerd worden aan een of meer gedeputeerden.

Echter laat de decreetgeving niet toe dat het horen geschiedt door enig ander orgaan dan de deputatie of een meer gedeputeerden zelf.

In casu werden partijen gehoord door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

Uit de bestreden beslissing van 16 juli 2015 blijkt ontegensprekelijk dat slechts de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, de heer Jan Allaert, aanwezig was op de hoorzitting, weliswaar gemachtigd door de deputatie.

Uit artikel 57, §1, tweede lid van het provinciedecreet van 9 december 2005 volgt nochtans dat slechts gedeputeerden kunnen worden belast met het onderzoek van de zaak, waaronder het horen van de betrokken partijen bij een administratieve beroepsprocedure.

Het opzet hiervan is dat alle partijen gezamenlijk worden gehoord door dezelfde instantie die dus zeker van alle belangrijke elementen op de hoogte zal zijn en met kennis van zaken een beslissing kan nemen. Dit draagt bij tot een zorgvuldige besluitvorming, hetgeen een wezenlijk aspect is van de zorgvuldigheidsplicht die op de overheid rust ...

Voorliggende beslissing miskent de substantiële vormvereiste aangaande het hoorrecht (zoals neergelegd in 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO juncto artikel 57, §1, tweede lid van het provinciedecreet van 9 december 2005) en klemmt bovendien in het licht van het algemene zorgvuldigheidsbeginsel in bestuurlijke aangelegenheden.

De schending van 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO juncto artikel 57, §1, tweede lid van het provinciedecreet van 9 december 2005 leidt onmiskenbaar tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

...”

Verzoekende partijen voegen hieraan in hun antwoordnota nog het volgende toe:

“ ...

De verwerende partij stelt dat zij haar bevoegdheid tot het onderzoek van de zaak en het horen van de betrokkenen tijdens de hoorzitting eenmalig, voor de hoorzitting van 14 juli 2015 gedelegeerd heeft aan de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

De provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar is geen gedeputeerde en kon bijgevolg niet rechtsgeldig gemachtigd worden om de partijen te horen.

Hierbij is de delegatiemogelijkheid van artikel 57 § 1, tweede lid van het provinciedecreet te onderscheiden van de delegatiemogelijkheid van artikel 58 van het provinciedecreet en is het horen van partijen in een administratieve beroepsprocedure te beschouwen als het onderzoek van een zaak zoals bedoeld in artikel 57 § 1, tweede lid van het provinciedecreet ...”

2.

Verwerende partij betwist de gegrondheid van het middel in haar antwoordnota als volgt:

“ ...

Met een besluit van de deputatie van 30 juli 2009 houdende de goedkeuring van delegatie en organisatie van de hoorzitting in de beroepsprocedure tegen stedenbouwkundige- en verkavelingsvergunningen werd het horen destijds de reeds gedelegeerd aan één individueel gedeputeerde (stuk 11).

Artikel 4.7.23 §1, eerste lid VCRO stelt echter: De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Op die rechtsgrond heeft de deputatie bij besluit van 2 juli 2015 dan ook haar bevoegdheid tot het onderzoek van de zaak en het horen van de betrokkene(n) tijdens de hoorzitting eenmalig, voor de hoorzitting van 14 juli 2015, gedelegeerd aan de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (stuk 12). Uit de parlementaire voorbereiding bij artikel 4.7.23 VCRO (en latere wijzigingen) blijkt dat het de bedoeling was om een delegatie van bevoegdheden inzake hoorzittingen aan een gemachtigd ambtenaar mogelijk te maken.

De verzoekers betwisten overigens niet dat ze werden gehoord door de PSA.

*Bovendien is de bestreden beslissing geenszins op onzorgvuldige wijze tot stand gekomen aangezien steeds een verslag van de betreffende hoorzitting aan de deputatie wordt overgemaakt, zodat deze steeds met kennis van zaken haar beslissing kan nemen (stuk 13).
...”*

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partijen voeren in essentie aan dat zij voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing op onregelmatige wijze werden gehoord, gezien daarbij geen gedeputeerde aanwezig was maar enkel de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

2.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

Artikel 57, §1 Provinciedecreet van 27 maart 2009 luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“De deputatie bereidt de beraadslagingen en de besluiten van de provincieraad voor.

Zij voert haar eigen beslissingen en die van de raad uit. Ze kan een van de gedeputeerden daarmee belasten. Ze kan eveneens één of meer gedeputeerden belasten met een opdracht en het onderzoek van een zaak, onder meer wat betreft het horen van betrokkenen bij een administratieve beroepsprocedure.

...”

In de parlementaire voorbereiding (bespreking van amendement nr. 125) bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/3, p. 73-74) wordt de wijziging van artikel 57 van het provinciedecreet als volgt toegelicht:

“
...

Het ontwerp van decreet bepaalt dat de deputatie een beslissing over een administratief beroep in vergunningsaangelegenheden neemt “nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek of mondeling heeft gehoord”.

Bij sommige provincies bestaat de vrees dat het horen aldus enkel kan worden opgedragen aan de provinciegriffier, bij gebrek aan andersluidende bepalingen. De deputaties menen evenwel terecht dat ook een delegatie aan één of meer leden van de deputatie moet kunnen worden verleend.

Het is wenselijk om eerst een duidelijk overzicht te bieden van de delegatiemogelijkheden in hoofde van een deputatie.

Artikel 58 van het Provinciedecreet verleent aan de deputatie inderdaad de mogelijkheid om bevoegdheden op te dragen aan de provinciegriffier. De deputatie kan dienaangaande bepalen dat deze bevoegdheden verder kunnen worden ‘gesubdelegeerd’ aan andere personeelsleden van de provincie.

Artikel 57, §1, tweede lid, van het Provinciedecreet voorziet nog in een andere delegatiemogelijkheid. Deze mogelijkheid bestaat erin om één of meer gedeputeerden te belasten met een bepaalde opdracht, die betrekking heeft op hetzij de uitvoering van een beslissing van de provincieraad of de deputatie, hetzij het onderzoek van een zaak; enkel een bevoegdheid om te beslissen kan niet worden gedelegeerd aan een gedeputeerde.

Er wordt door voorliggend amendement verduidelijkt dat het horen in een administratieve beroepsprocedure (zoals een beroep inzake een vergunningsbeslissing) effectief als ‘het onderzoek van een zaak’ mag worden beschouwd.

Dat betekent meteen dat het horen aan één of meer gedeputeerden kan worden opgedragen.

Aangezien deze lezing van het Provinciedecreet een algemene waarde heeft, ook buiten het vergunningencontentieux, werd het verantwoord geacht om één en ander te verankeren in het Provinciedecreet en niet in de specifieke ruimtelijke ordeningsregelgeving.

...”

Op basis van geciteerde bepalingen en tekstfragmenten blijkt dat het horen van de betrokken partijen in het licht van een georganiseerd administratief beroep overeenkomstig artikel 4.7.23, §1 VCRO kadert in het onderzoek van een zaak in de zin van artikel 57, §1, lid 2 Provinciedecreet, en principieel toekomt aan de deputatie, die hiermee desgevallend (enkel) één of meer gedeputeerden kan belasten.

3.

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing en door verwerende partij in haar antwoordnota wordt erkend, werden (onder meer) verzoekende partijen in het kader van artikel 4.7.23, §1 VCRO (op 14 juli 2015) (enkel) gehoord door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, die daartoe door verwerende partij was gemachtigd.

Gezien vaststaat dat verzoekende partijen voorafgaandelijk aan de beslissing van verwerende partij omtrent hun georganiseerd administratief beroep niet (rechtsgeldig) door één of meer gedeputeerden werden gehoord, is de bestreden beslissing onwettig tot stand gekomen. Verzoekende partijen dienden in het kader van de normatieve hoorplicht van verwerende partij in artikel 4.7.23, §1, lid 1 VCRO minstens door één gedeputeerde te worden gehoord, teneinde verwerende partij toe te laten om met kennis van zaken te oordelen. De hoorplicht strekt (als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur) aan de zijde van het bestuur immers tot een

zorgvuldig onderzoek van de zaak en het inwinnen van alle relevante gegevens, teneinde met volledige kennis van zaken een beslissing te nemen omtrent het administratief beroep, hetgeen impliceert dat het horen van een belanghebbende nuttig moet gebeuren. De opmerking van verwerende partij dat het verslag van de hoorzitting aan haar werd overgemaakt, zodat zij haar beslissing met kennis van zaken kon nemen, doet daaraan geen afbreuk.

4.

Gelet op voormelde vaststellingen, verwijst verwerende partij in haar antwoordnota tevergeefs naar haar besluit van 2 juli 2015 houdende '*delegatie bevoegdheid hoorzittingen aan psa voor hoorzitting 14 juli 2015*', gezien de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, die geen gedeputeerde is, niet rechtsgeldig (overeenkomstig artikel 4.7.23, §1 VCRO) kan worden gemachtigd om de betrokken partijen te horen, ook niet éénmalig. De delegatie in artikel 4.7.23, §1 VCRO dient samen te worden gelezen met artikel 57, §1, lid 2 Provinciedecreet, en heeft betrekking op leden van de deputatie (die de beslissing moet nemen). Het betreffende (éénmalige) delegatiebesluit van 2 juli 2015 strijdt overigens met het besluit van de deputatie van 30 juli 2009 houdende '*goedkeuring delegatie en organisatie hoorzitting beroepsprocedure stedenbouwkundige- en verkavelingsvergunningen*', waarin (terecht) wordt verwezen naar artikel 57, §1, lid 2 Provinciedecreet, en (in artikel 3) expliciet wordt bepaald dat "*minstens één individueel gedeputeerde aanwezig is op de hoorzitting*", die "*minstens wordt bijgestaan door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en/of ambtenaar van minstens niveau A uit de directie ruimte*".

Het eerste middel is gegrond.

B. Tweede middel

Het middel dient in het licht van de beoordeling van het eerste middel niet te worden onderzocht, gezien niet valt uit te sluiten dat verwerende partij het beroep van verzoekende partijen alsnog ontvankelijk zal verklaren, indien zij hen correct heeft gehoord, temeer dit middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Klaas Lievens en mevrouw Joke BOLLE is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot vernietiging van de heer Kristof STERCKX, mevrouw Isabelle SEYSSENS, de heer Kurt TEMMERMAN, mevrouw Ann BRACKE, mevrouw Nadine VANDERHAEGHEN, de heer Sevdet CAN, mevrouw Heidi VAN THORRE, de heer Jean-Claude VAN ALBOOM, mevrouw Carmen BONNE, mevrouw Marleen DHONDT, mevrouw Nina VANDELEENE, de heer Tom WILLOCQ, mevrouw Petra DU PONT, mevrouw Mieke WYCKSTANDT, de heer Yvan NOLMANS en mevrouw Manuella COENE is niet-ontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van verwerende partij van 16 juli 2015, waarbij het administratief beroep van verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 26 maart 2015 onontvankelijk is verklaard.
4. De Raad beveelt verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van verzoekende partijen, en dit binnen een termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 3.150 euro, ten laste van verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 januari 2018 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE